KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR RETTENS ANDEN AFDELING 16. juli 1999 *

I sag T-143/99 R,

Hortiplant SAT, Amposta (Spanien), ved advokat Concepción Fernández Vicien, Barcelona, og advokat Eva Contreras Ynzenga, Madrid, advokatfirmaet Cuatrecasas, avenue d'Auderghem 78, Bruxelles,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Juan Guerra Fernández, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: spansk.

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning C (1999) 537 af 4. marts 1999 om ophævelse af en EF-støtte,

har

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING VED DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Ved beslutning C (92) 3125 af 3. december 1992, truffet i medfør af artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen (EFT L 374, s. 25), tildelte Kommissionen sagsøgeren en finansiel støtte til projekt nr. 92.ES.06.022 vedrørende »Initiativ i form af et pilotprojekt til demonstration af et nyt højeffektivt system for udvikling af planteskoler: anvendelse på pryd- og skovsorter«.

2 De samlede omkostninger i forbindelse med projektet udgjorde 1 184 624 ECU, og støtten fra Fællesskabet var fastsat til et maksimumsbeløb på 731 992 ECU.

3 I overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til beslutningen af 3. december 1992 blev der udbetalt sagsøgeren to forskud på i alt 512 393 ECU.

4 Den 12. juni 1997 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en skrivelse med oplysning om, at dens tjenestegrene havde påbegyndt en teknisk og regnskabsmæssig revision af de finansielle projekter, som Kommissionen allerede havde godkendt i medfør af artikel 8 i forordning nr. 4256/88 af 19. december 1988.

5 Efter en kontrolundersøgelse og en brevveksling med sagsøgeren gav Kommissionen denne meddelelse om sine resultater ved skrivelse af 3. april 1998. Den henviste til en række omstændigheder, der kunne have karakter af uregelmæssigheder, og angav, at den havde besluttet at indlede proceduren i henhold til punkt 10 i bilag 2 til beslutningen af 3. december 1992 og i henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1). Sagsøgeren blev endvidere underrettet om, at det kunne være berettiget at tilbagesøge de allerede udbetalte beløb. Endelig blev sagsøgeren opfordret til inden seks uger at fremlægge bevis for, at forpligtelserne efter beslutningen af 3. december 1992 var blevet opfyldt.

6 Sagsøgeren afgav svar ved skrivelse af 26. maj 1998.

7 Den 26. oktober 1998 indledte anklagemyndigheden i Spanien, til hvem Kommissionen havde overdraget sagens akter, straffesag bl.a. mod sagsøgerens medlemmer, da der bestod mistanke om forfalskning af forretningsdokumenter og bedrageri.

8 Den 4. marts 1999 vedtog Kommissionen den anfægtede beslutning, som blev meddelt sagsøgeren den 12. april 1999 og tillige tilsendt de spanske myndigheder. Ved beslutningen bestemte Kommissionen, at den omhandlede finansielle støtte skulle ophæves, og at sagsøgeren, og i givet fald dem, som dennes gæld påhvilede, skulle tilbagebetale de allerede udbetalte forskud inden 60 dage efter beslutningens meddelelse.

9 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 12. juni 1999 har sagsøgeren i medfør af artikel 230 EF rejst et annullationssøgsmål vedrørende beslutningen.

10 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor samme dag har sagsøgeren endvidere i medfør af artikel 242 EF og 243 EF indgivet den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler, hvorved sagsøgeren anmoder om udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede beslutning, uden at der over for sagsøgeren rejses krav om kaution eller banksikkerhed.

11 Kommissionen har fremsat sine bemærkninger vedrørende denne begæring den 25. juni 1999.

12 I medfør af procesreglementets artikel 106, stk. 2, er formanden for Rettens Anden Afdeling trådt i stedet for Rettens præsident.

13 Parterne har afgivet forklaringer den 5. juli 1999.

Retlige bemærkninger

14 I medfør af artikel 242 EF og 243 EF, jf. artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

15 Ifølge procesreglementets artikel 104, stk. 2, skal en begæring om foreløbige forholdsregler angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (fumus boni juris). Disse betingelser er kumulative, således at en begæring om udsættelse ikke kan imødekommes, så snart en af dem ikke er opfyldt (jf. bl.a. kendelse afsagt af Rettens præsident den 21.6.1999, sag T-56/99 R, Marlines mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 8).

16 Først skal uopsættelighedsbetingelsen undersøges.

17 Spørgsmålet om, hvorvidt uopsættelighedsbetingelsen i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler er opfyldt, skal vurderes på baggrund af nødvendigheden af, at der træffes en foreløbig afgørelse for at undgå, at der påføres den begærende part et alvorligt og uopretteligt tab.

18 Den, som indgiver begæring om anordning af en foreløbig forholdsregel, skal dokumentere ikke at kunne afvente afgørelsen i hovedsagen uden at blive påført en sådan skade (jf. bl.a. kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.7.1998, sag T-73/98 R, Prayon-Rupel mod Kommissionen, Sml. II, s. 2769, præmis 36). Ved vurderingen af, om det af sagsøgeren påberåbte tab er alvorligt og uopretteligt og derfor begrunder, at gennemførelsen af beslutningen undtagelsesvis udsættes, må Fællesskabets retsinstanser have sådanne konkrete oplysninger, at de kan vurdere, hvilke præcise virkninger det formodes at ville have, såfremt de begærede

forholdsregler ikke anordnes (kendelse afsagt af formanden for Rettens Fjerde Udvidede Afdeling den 2.4.1998, sag T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen og Hapag-Lloyd mod Kommissionen, Sml. II, s. 641, præmis 64).

19 Det er dog ikke nødvendigt, at tabets truende nærhed skal være godtgjort med absolut vished. Det er tilstrækkeligt, navnlig når tabets indtræden afhænger af, at der foreligger en flerhed af faktorer, at det er forudseeligt med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19.7.1995, sag C-149/95 P(R), Kommissionen mod Atlantic Container Line m.fl., Sml. I, s. 2165, præmis 38).

20 I begæringen om foreløbige forholdsregler har sagsøgeren flere gange anført, at selskabet risikerer at gå konkurs, hvis gennemførelsen af beslutningen ikke udsættes.

21 Retten skal for det første fastslå, at sagsøgeren ikke i begæringen om foreløbige forholdsregler har fremlagt noget som helst holdepunkt til støtte for dette udsagn. Sagsøgeren har ganske vist fremlagt omfangsrige bilag, men ingen af dem vedrører hverken direkte eller indirekte virksomhedens regnskabsmæssige og finansielle situation, selv om dette i sagens natur må anses for et væsentligt element, der skal støtte den foreliggende begæring.

22 Først under den mundtlige forhandling har sagsøgeren fremlagt et dokument vedrørende selskabets regnskaber, som er benævnt »status« (»balance de situación«).

23 Bortset fra spørgsmålet, om et sådant dokument overhovedet kan realitetsbehandles henset til dets sene fremlæggelse, finder Retten, efter at have foretaget en grundig undersøgelse heraf og indhentet parternes bemærkninger under den mundtlige forhandling, at dets bevisværdi ikke er tilstrækkelig i forhold til de ovenfor angivne principper.

24 Dokumentet indeholder nemlig ikke andet end en opregning af en række regnskabsposter i form af en liste, udskrevet på edb, som ikke er godkendt af en uafhængig revisor. Der findes derfor ingen holdepunkter til bestemmelse af dokumentets kilde eller til at garantere rigtigheden af dets indhold.

25 Dokumentets manglende troværdighed bestyrkes endvidere af angivelsen »1.1.1999/31.12.1999« øverst på hver side, som rejser tvivl om, hvilken periode de fremlagte oplysninger nøjagtigt vedrører.

26 Retten drager ikke den af sagsøgeren under den mundtlige forhandling fremsatte erklæring i tvivl, hvorefter tilsvarende selskaber som det sagsøgende selskab ikke efter spansk lovgivning er forpligtet til at foretage en regnskabsføring, der godkendes af en uafhængig sagkyndig. Ikke desto mindre burde sagsøgeren dog for at løfte sin bevisbyrde under en kontradiktorisk procedure, som sagsøgeren selv har iværksat med henblik på, under fravigelse af første punktum i artikel 242 EF, at få udsat gennemførelsen af en beslutning fra Kommissionen, have fremlagt helt pålidelige beviser.

27 Det gælder så meget desto mere i den foreliggende sag, som det fremgår af begæringen om foreløbige forholdsregler og sagsøgerens indlæg under den mundtlige forhandling, at denne har anmodet om udsættelse af beslutningens gennemførelse, uden at der afkræves selskabet kaution eller banksikkerhed.

28 Ifølge fast retspraksis kan en sådan begæring alene imødekommes, såfremt der foreligger ekstraordinære omstændigheder (jf. bl.a. kendelsen i sagen Marlines mod Kommissionen, præmis 11).

29 I den foreliggende sag har sagsøgeren alene fremlagt en erklæring fra »Caixa Catalana«, hvoraf fremgår, at denne afslår at yde sagsøgeren den ønskede garanti. Retten må fastslå, at dette dokument, hvoraf kun én sætning har relevans

for den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler, er formuleret helt generelt og ikke har tilstrækkelig bevisværdi.

30 Under hensyn til Fællesskabets overordnede interesse i at forfølge og sanktionere alvorlige uregelmæssigheder i anvendelsen af støtte fra Fællesskabet — og efter sagens akter synes der umiddelbart at være stærk formodning for, at der er begået sådanne uregelmæssigheder — kan Retten, når den træffer afgørelse vedrørende en begæring om foreløbige forholdsregler, i hvert fald ikke bestemme, at gennemførelsen af beslutningen skal udsættes, uden at der stilles sikkerhed eller bankkaution.

31 Betingelserne for at imødekomme sagsøgerens begæring er derfor ikke opfyldt.

Sagens omkostninger

32 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten tilpligter Kommissionen at betale omkostningerne under den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler.

33 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 1, træffes afgørelsen om sagens omkostninger ved den dom eller kendelse, hvorved sagens behandling afsluttes. Afgørelsen om sagens omkostninger bør herefter udsættes.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR RETTENS ANDEN AFDELING

1) **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 16. juli 1999.

H. Jung

Justitssekretær

A. Potocki

Afdelingsformand